

ผลงานนักเรียนรางวัลชนะเลิศ

(อันดับที่ ๑-๓)

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑-๓

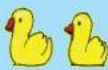
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา (สพป.)

บุญรักษา

จิตใต้สำนึก

รู้รักกษัตริย์

ບຸກຄົນຮຽກຮ້າງ

หนังสือเล่มเล็ก ราชวัลชนะเลิศอันดามันที่ ๑

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑-๓

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา (สพป.)

โรงเรียนชุมชนวัดเขาไม้แก้ว สพป. ชลบุรี เขต ๓

1

“แม่ฉันมีบุญคุณอันใหญ่หลวง แม่เฝ้าทวงทวงลูกแต่หลังเมื่อยังนอนปลื
 เมื่อมาที่ตลาดปากร่วมแล้วได้ยืมเสียงนี้จะเป็นใครไปไม่ได้เลย นอกจาก
 “บุญทิ้ง” เด็กชายหน้าตาดีแต่กลับเป็นเพียงเด็กวัด เพราะถูกพ่อแม่
 นำมาทิ้งไว้ที่ริมรั้วของวัด และได้รับความเมตตาจากหลวงตา นำมา
 ชุบเลี้ยง ให้ได้รับการศึกษาเท่าเทียมกับเด็กทั่ว ๆ ไป และยังอบรมสั่งสอน
 เป็นอย่างดี

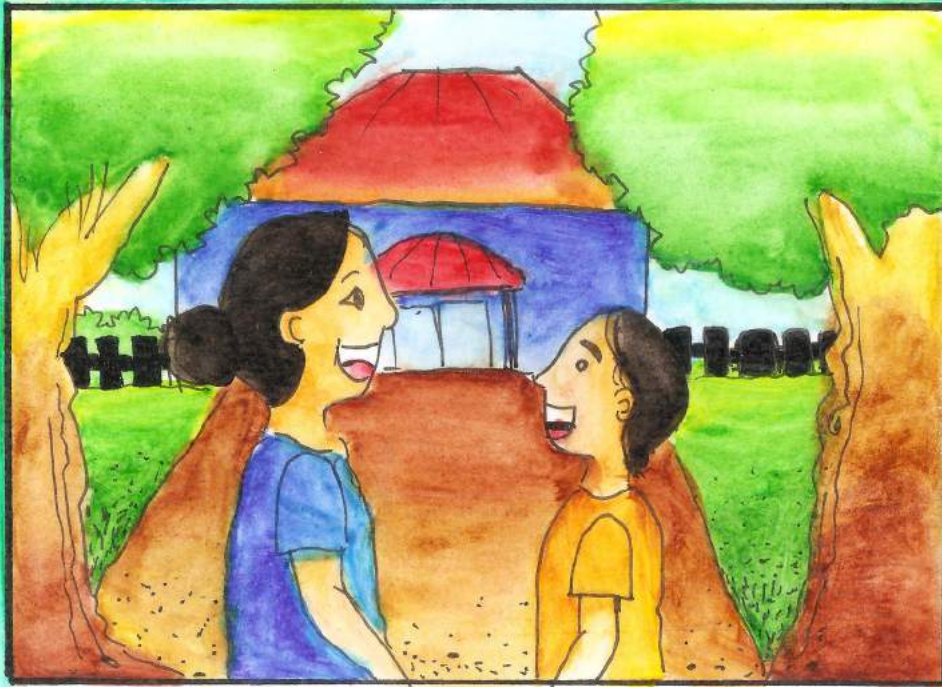
บุญทิ้ง เป็นเด็กขยัน จะตื่นเช้าเพื่อตามหลวงตาไปบิณฑบาตทุกวัน โดยไม่ถือขาด ช่วยเหลืองานในวัดทุกอย่าง ซึ่งต่างจากเด็กวัดหลาย ๆ คนที่ถูกพ่อแม่ทอดทิ้ง และมาอาศัยอยู่ที่นั่นเหมือนกับบุญทิ้ง เมื่อพูดถึงบุญทิ้งขึ้นมาหลาย ๆ คนในหมู่บ้านนี้ก็มีแต่รอยยิ้ม เพราะนอกจากขยันแล้ว บุญทิ้งยังเป็นเด็กดี มีจิตอาสาช่วยเหลือทุกคนที่ได้รับบาดเจ็บอยู่ตลอดเวลาด้วยความเต็มใจ

3

พอในเวลาที่ตลาดมีงานก็จะได้บุญทั้งคนนี้ ที่ไปทำหน้าที่เป็นพิธีกร
 จำเป็นทุกครั้ง ร้องเพลงได้ไพเราะสะกดใจคนฟังอีกด้วย เนื่องจากเป็นคนที่
 เสียงพูดนุ่มละมุน วิชาใช้คำพูดที่เหมาะสม และท่วงท่าที่ดี บ่อยครั้งที่
 มักจะโดนวานให้ไปช่วยร้องเพลงเพื่อการกุศล เพื่อหาเงินทำบุญ ดังเช่น
 วันที่ข้าส่ายใจต้องการคนไปร้องเพลง เพื่อสร้างควมบันเทิงให้กับ
 คนชราที่บ้านพักคนชรา

“เป็นอย่างไรบ้างจ๊ะ บุญทิ้ง เนื้อหรือว่าคาจิวีเปล้าที่ข้าพมาทำอะไรแบบนี่” ข้าสายใจเอ่ยถาม

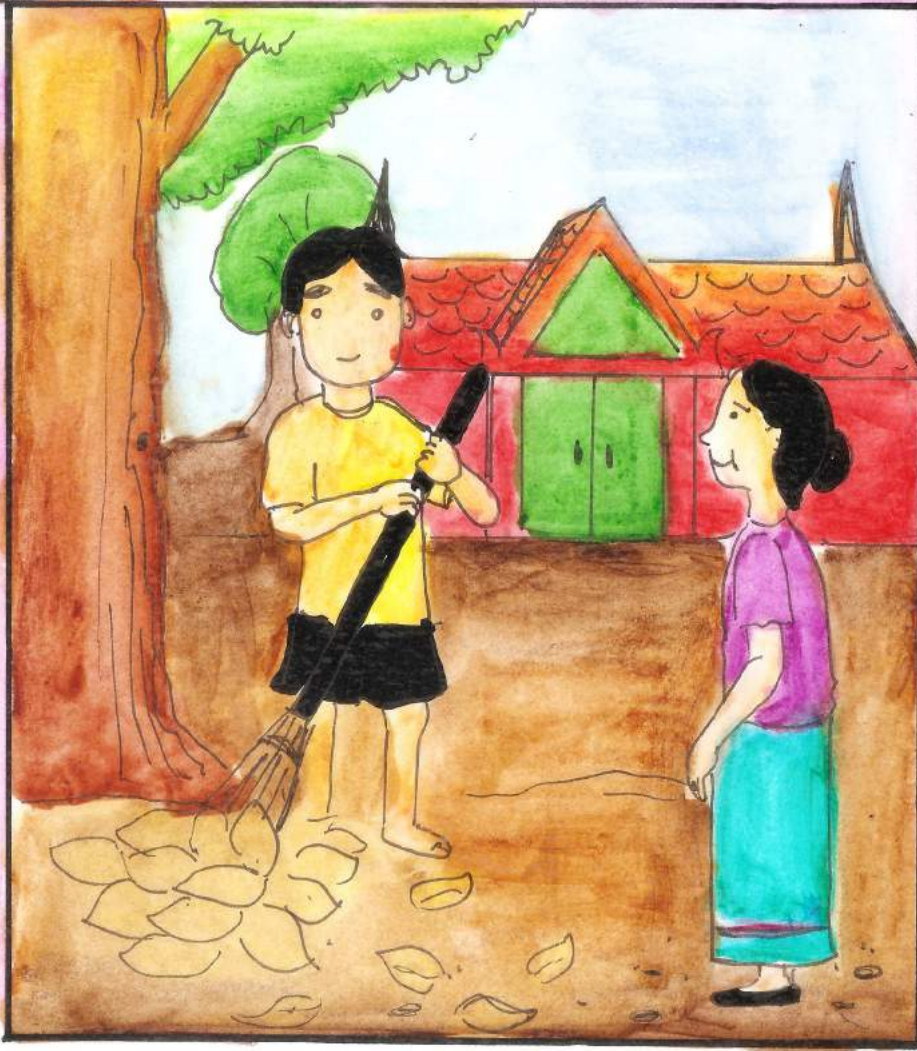
“ไม่เลยครับ สุนัขก็เลี้ยงอีกที่ได้นำมาให้พวกเรามีความสุขยิ้มออกมาได้” บุญทิ้งตอบด้วยรอยยิ้ม

“ดีจัง! วันหลังมาช่วยข้าอีกนะที่นี้มีผู้สงขามถูกทอดทิ้งเหยอะแล้วคนดูแลที่นี่ก็ไม่มีพอ แล้วก็ไม่มีใครอยากมาทำอะไรที่มันหนักหน่วงหนีออกจากงานที่เขาได้รับมอบหมายหรอก ทุกคนต่างก็ทำไปเพราะหน้าที่”

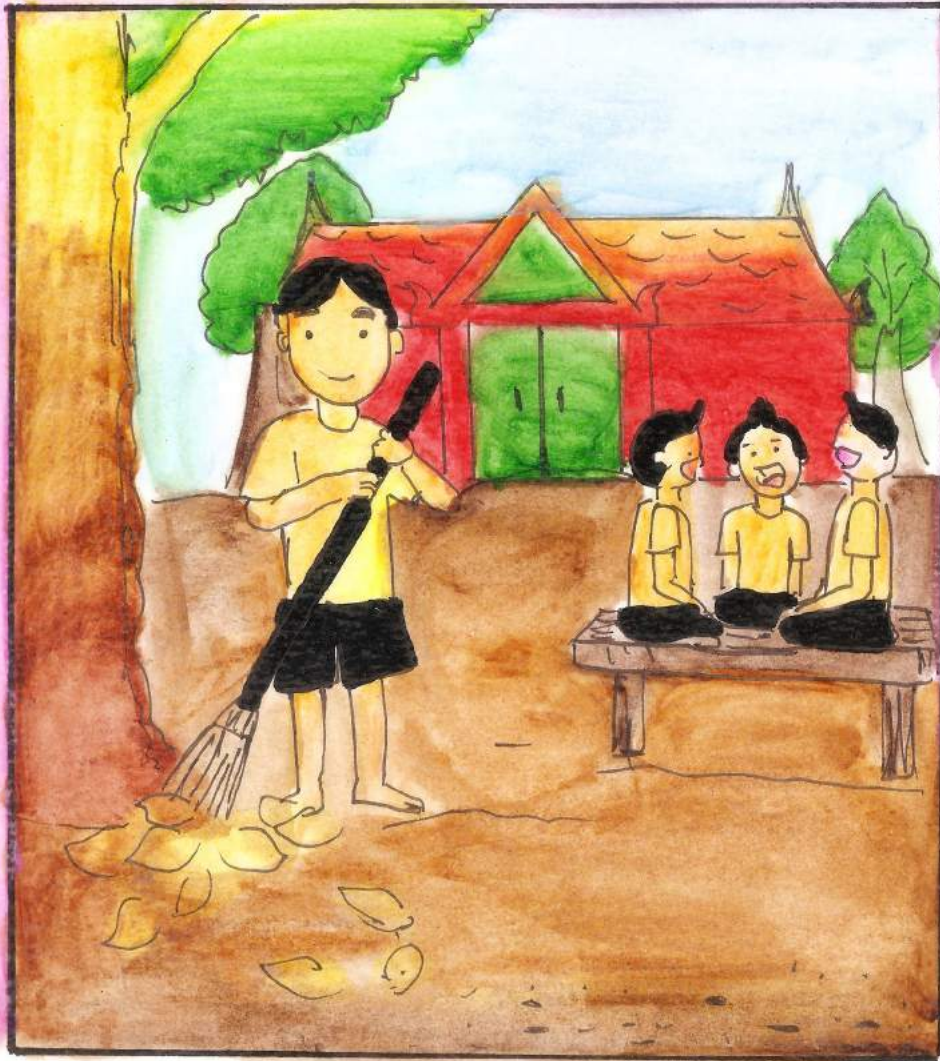
“ครับผม จังวันนี้ผมขอกลับวัดไปช่วยงานหลวงตาต่อนะครับ” เมื่อพูดคุยเสร็จ บุญทิ้งก็ขยับตัวออกมา ข้าสายใจได้แต่มองแล้วยิ้มตาม

5

เรื่องราวของบุญที่ถูกลืมดองอย่างหนาหูในความเย็น ที่อสังข์ และอีก
 ทलय ๆ เรื่อง จนวันหนึ่ง คุณนายเจ้าของตลาดผู้ใจดีที่ป่วยอยู่ห้องหนึ่ง จึงไม่ได้
 มาที่ตลาดเสียนาน ก็ได้มายืนเรื่องของเด็กชายผู้นี้ แล้วเกิดความรู้สึกอยากพบ
 อยากรู้จัก จึงเดินไปที่วัด เพื่อไปพบกับเด็กชายที่ทุกคนพูดถึง

เมื่อไปถึงวัดก็จะพบกับเด็กวัยรุ่นหลายคนที่มานั่งรวมกลุ่มกันนั่งพูดคุยกันเสียงดังลั่นวัด แต่ก็มียุ้ยรุ่นชายอีกคนหนึ่งทำหน้าที่กวาดพระธรรมที่ ตั้งลูกศรมีฐานะ กำลังกวาดลานวัด ช่วยเหลืองานพระสงฆ์ในวัดอยู่อย่างตั้งใจ

7

คุณนายจึงเดินไปถามเด็กชายคนนั้นว่า
 “หนูรู้จักบุญทิ้งวีเปล่าจ๊ะ” ถามด้วยน้ำเสียงอบอุ่น เด็กชาย
 มองหน้าแล้วจึงตอบว่า
 “ผมเองครับบุญทิ้ง คุณหน้ามีอะไรหรือครับ” แล้วคุณนายสายลม
 จึงชวนบุญทิ้งคุยไปเรื่อย ๆ จนรู้สึกถูกชะตา
 “ถ้าหน้าจะรับหนูไปเลี้ยงเป็นลูกบุญธรรมหนูจะพอใจจ๊ะ” คุณนายถามขึ้น

เด็กชายตั้งใจอยู่ครูหนึ่งจึงตอบว่า
 “คงจะไม่ได้หรอกครับ เพราะผมต้องอยู่กับหลวงตา ท่านก็อายุมาก
 แล้ว ผมอยากจะทำเพื่อท่านเพื่อตอบแทนพระคุณของท่านที่ท่านเลี้ยงดูผมมา
 ให้ความรู้ ให้ความรัก ความหวังใยกับผมเรื่อยมา ท่านมี
 บุญคุณกับผมมาก ผมจะอยู่ดูแลหลวงตาดีกว่าครับ คุณน่าจะเก็บโอกาสดี ๆ
 แบบนี้ไว้ให้คนอื่นเถอะครับ ผมคงรับไว้ไม่ได้” บุญถึงทุกคนจึงขยับ
 ไปทำงานต่อ

๑

คุณนายเมื่อได้ฟังดังนั้น ยืนรู้สึกขอบเขตคนนี้ แต่ด้วยความมกตัญญู
 ที่มีมากล้นของบุญที่จะพูดอย่างไรก็คงไม่ไปยุติ จึงตัดสินใจไปคุยกับหลวงตา
 เพื่อขอเป็นคนส่งค่าเล่าเรียนให้แก่เด็กชายผู้นี้ แทนจนกว่าจะจบการศึกษา
 ชั้นสูงสุด ซึ่งตอนแรกบุญทั้งก็เหมือนจะปฏิเสธ เพราะท่านคงไม่มีปัญญา
 ตอนแทนพระคุณของคุณนายขนาดนั้นได้ จนคุณนายท้อทวงวิธิตายการ
 บอกให้บุญทั้งไปช่วยดูแลตลาดให้คุณนาย เพราะท่านก็อายุมากแล้ว
 และยังเป็นกรตบแทนพระคุณคุณนายอีกด้วย

จากวันนั้นจนถึงวันนี้ วันที่บุญทิ้งจบการศึกษา มีกรรมนิทานทำที่ดี บุญทิ้งไม่เคยลืมบุญคุณของท่านทั้งสองเลย ทั้งหลวงตาพี่ชวีทเขา ถ้าหลวงตาไม่รับเด็กชายที่ถูกทอดทิ้งอย่างเขามาเลี้ยงดูในวันนั้น ก็คงไม่มีโอกาสมีงานมีกรรมที่ตีขนาดนี้ แล้วถ้าไม่มีคุณนายสายสัมพันธ์ใจดีให้ทุนการศึกษาแก่เขาก็คงไม่ได้เป็นเจ้าคนนายคนอย่างวันนี้ เพราะถ้าไร้การศึกษาก็คงต้องไปรับลูกจ้างเขาไปวัน ๆ เมื่อนอกเหนือจากการทำงานของบุญทิ้งมีดีอะไร เขาก็จะหาเวลาไปเยี่ยมไปคุดูแลหลวงตาและคุณนายสายสัมพันธ์อย่างไม่ห่างหาย

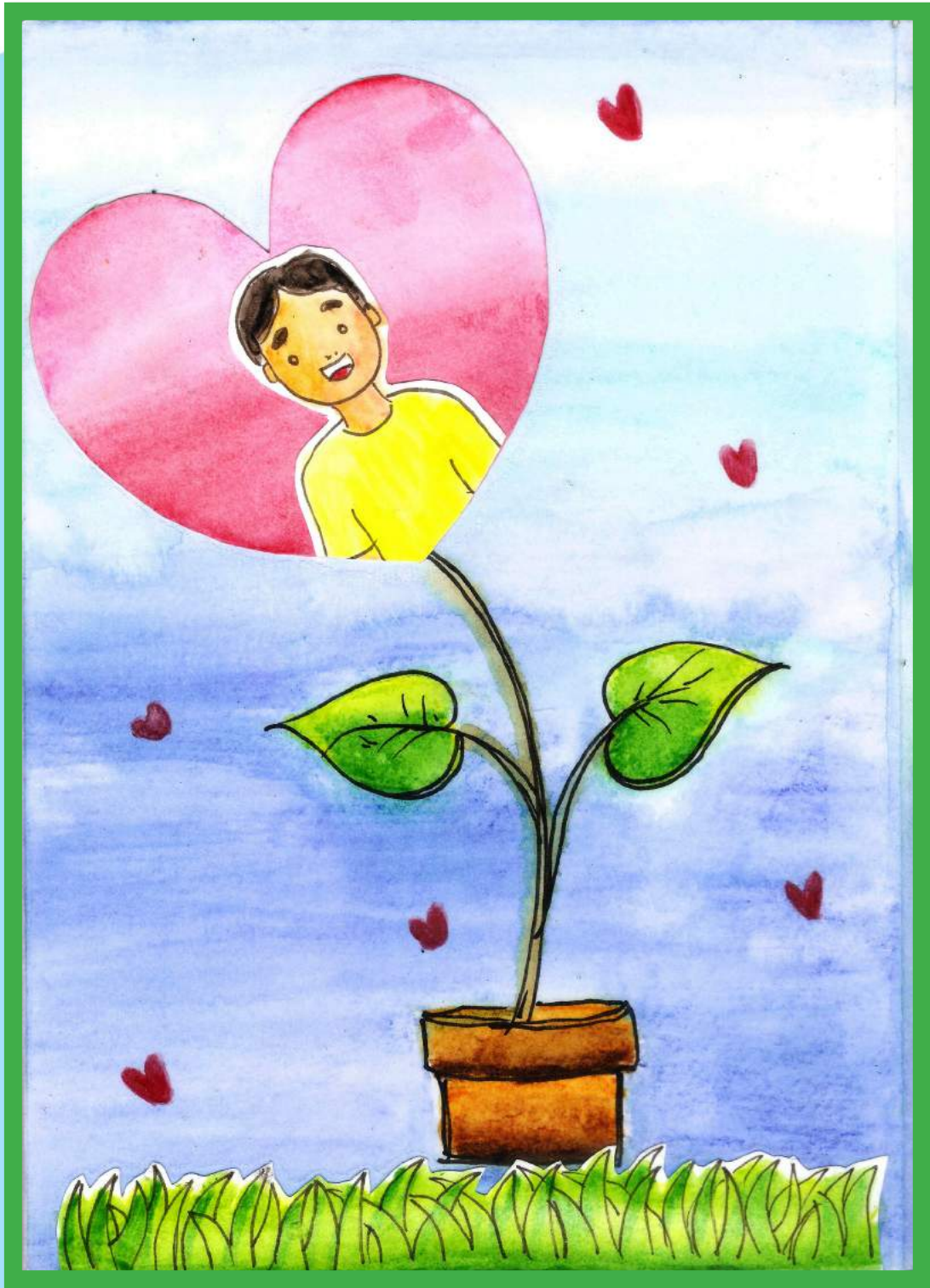
ความกตัญญูเป็นสิ่งที่ควรมี เพราะหากว่า
 ใครไม่มีชาตินี้ เขาดีไม่ได้ มีความรู้ท่วมหัว
 เอาตัวไม่รอดตลึงไป กตัญญูหนึ่งไร
 จะขวางไรคนซ่อมเมตตา

นางสาวกมลชนก นาคานำสูง
 นางสาวสรวิมลสุดา มีจันทาร
 เด็กหญิงจิรนนท์ วงศ์มา
 โรงเรียนอนุบาลวัดเข้ไม้แก้ว
 อ.บางละมุง จ.ชลบุรี
 สัป. ชลบุรี เขต ๑

ความน่า

การที่เรารู้จักกตัญญูต่อผู้มีพระคุณ
 ถือว่าเป็นสิ่งดี คำว่ากตัญญูไม่ได้หมายถึง
 แค่กตัญญูต่อพ่อแม่ แต่หมายถึงการรู้จัก
 กตัญญูต่อผู้มีพระคุณต่อตัวเรา เหมือนอย่างเช่น
 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
 ภูมิพลอดุลยเดช รัชกาลที่ ๙ ถึงแม่
 ท่านจะเป็นราชาแต่ท่านก็มี
 ความกตัญญูต่อผู้มีพระคุณ ดังนั้น
 พวกเราจึงจัดทำหนังสือเล่มนี้ขึ้น
 เพื่อต้องการให้ผู้อ่านรู้จักตอบแทน
 ผู้ที่มีพระคุณต่อเรา ผ่านรูปแบบตัวละคร
 ของหน้าตาและรูปร่าง

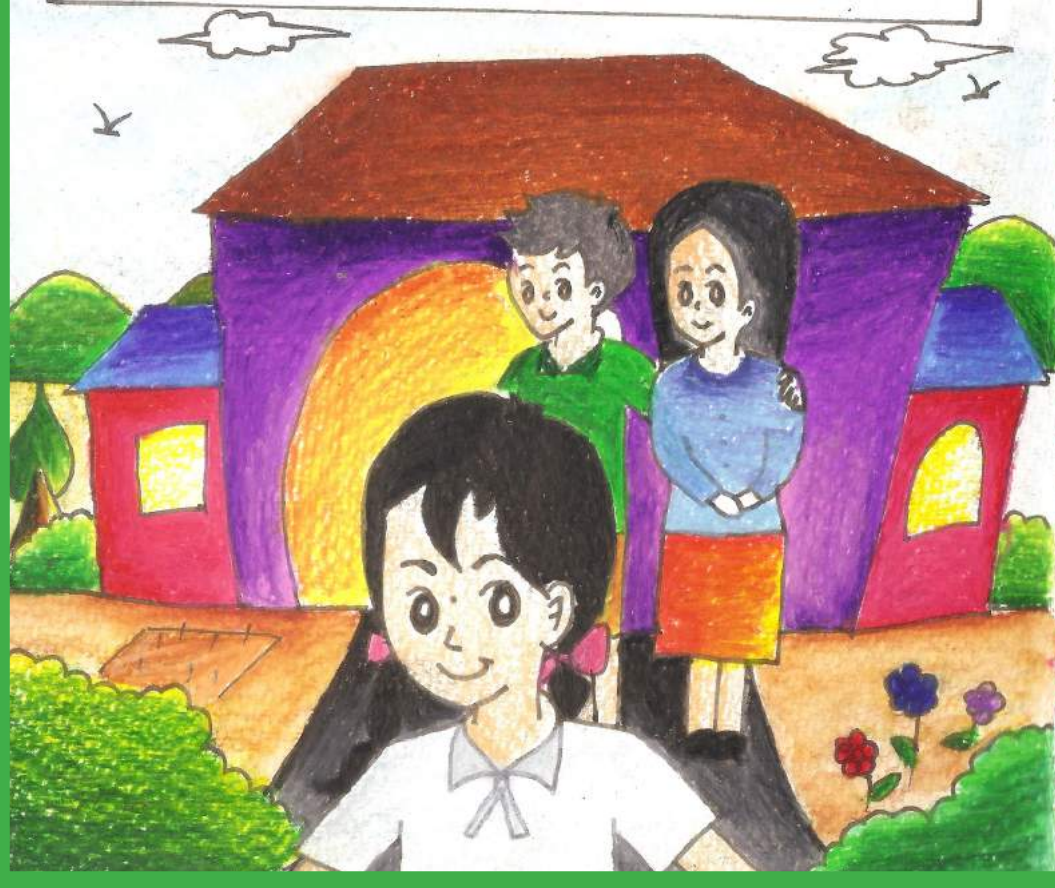

เช้าวันนี้อากาศสดใส ดอกไม้แย้มบาน
 เสียงนกน้อยยั๊บบ้านเรียกน้ำตาให้ตื่นขึ้น มาพบ
 กับบรรยากาศที่แสนสดใสในยามเช้า เธอรีบอาบน้ำ
 แต่งตัวและรับประทานอาหารเช้าเพื่อที่จะเดินทาง
 ไปโรงเรียน

น้ำตาลเป็นเด็กดี มีความกตัญญูกตเวที และ
 เป็นเด็กน่ารัก เธออาศัยอยู่กับพ่อแม่ พ่อและแม่
 ของเธอมักจะพำนอนเธออยู่เสมอว่า “หากใคร
 มีพระคุณต่อเรา เราไม่ควรที่จะลืมและควรตอบแทน
 ให้ดีที่สุด” บ้านของน้ำตาลตั้งอยู่ในชุมชนเล็กๆ
 จึงมีประชากรไม่มากนัก

๗

น้ำตาลมีเพื่อนสนิทอยู่หนึ่งคนชื่อปราง
เธอทั้งสองสนิทกันมากและมักจะไปไหนมาไหน
ด้วยกันบ่อย ๆ คนละแวกนั้นเลยคิดว่าเธอเป็น
พี่น้องกัน

วันหนึ่ง ระหว่างทางที่นำตาลและปราง
เดินกลับจากโรงเรียน ผ่านหน้าบ้านหลังหนึ่ง

“แม่! ผมขอเงินไป เล่นเกมหน่อย”

เด็กผู้ชายคนหนึ่งพูดขึ้น ชายคนหนึ่งพูดขึ้น

“แม่! ไม่มีหรอกลูก ใช้หนี้เขาไปหมดแล้ว

วันหลังนะลูก” หญิงวัยกลางคนตอบ

“โอ้! น่ารำคาญ เงินแค่นี้ก็ทำให้ไม่ได้ ไม่อยู่แล้ว

บ้านนี้” เด็กชายพูดเสียงดังพร้อมกับเดินออก

จากบ้านทันที

ภาพที่หน้าตาลและปรากฏเห็นคือผู้หญิง
ที่เป็นแม่ นั่งกอดเข่าร้องไห้คนเดียว ทั้งสอง
จึงเดินเข้าไปและพูดขึ้นว่า “ป้าคะ ไม่ใช่ไรนะคะ
เดี๋ยวพวกหนูจะพาลูกชายป้ากลับมาเองค่ะ”
หน้าตาลรับปาก “ขอบใจมากนะคะ หนู ขอบใจจริง ๆ”

๖

จากนั้นทั้งสองก็รีบเดินตามเด็กผู้ชายนั้นไป
 “จ๊ะ! เธอ หยุดเดี๋ยวนี้ละ พี่เราก่อนได้ไหม”
 ปรางพูด “อะไรของพวกเธอ หน้าเราความจริงๆ!”
 เด็กผู้ชายพูดเสียงดัง “เธอทำแบบนั้นได้อย่างไร
 กลับไปขอโทษท่านเดี๋ยวนี้ ท่านมีพระคุณต่อเธอ
 มาก เพราะท่านเลี้ยงดูเธอมา” หน้าตาลพูด

๑

“เซอตุผู้ชายเโรปหังหสิ ทำานเป็นถึงราชา
 แต่ทำานยังมีควมกตัญญู ต่อผู้มีพระคุณ
 เธอถองคิตตสิ” ปรางพูดขึ้นพร้อมชี้ไปที่ฝาผนัง
 ที่มีรูปในหลวงรัชกาลที่ ๙ ติดอยู่ เด็กชายยืนคิด
 อยู่ครู่หนึ่งแล้วพูดออกมาว่า “ผมขอโทษ
 ผมจะกลับไปขอโทษแม่ ขอบใจพวกเธอมากนะ
 ขอบใจจริงๆ ที่ทำให้ฉันสำนึกได้”

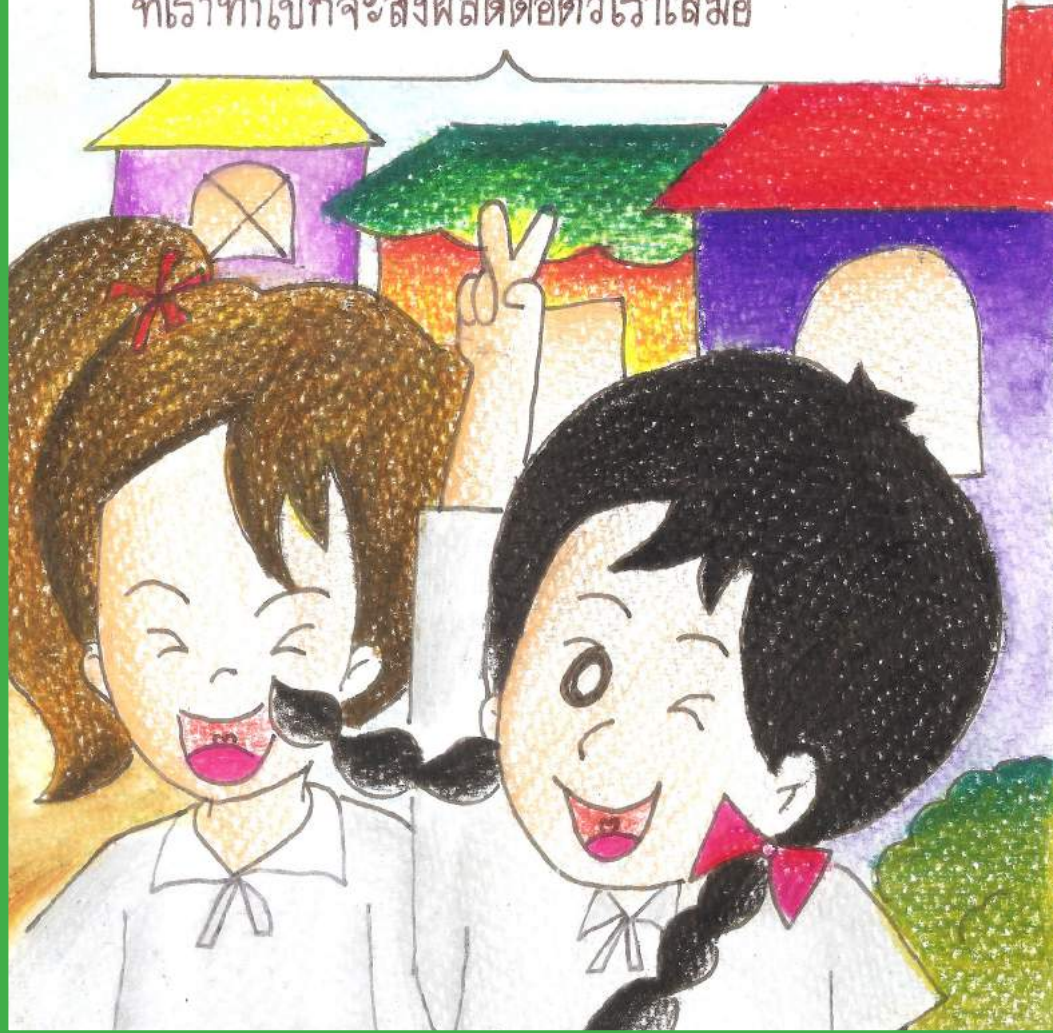

หลังจากที่เด็กชายได้ฟังคำอธิบายของน้ำตาล
และปราง เด็กชายคนนี้ก็กลับตัวกลับใจ เป็นคนดี
มีความกตัญญูกตเวทิตะ และยึดถืออยู่เสมอว่า
ถ้าวันหนึ่งไม่มีน้ำตาล ปราง และถอยคำที่ว่า
“ท่านเป็นถึงราชาแต่ท่านยังมีความกตัญญู
ต่อผู้มีพระคุณ ” เราคงไม่มีวันนี้

ในฐานะที่เราเป็นเด็ก เราควรมีความกตัญญู
 ต่อผู้มีพระคุณ ควรตอบแทนท่านให้ดีที่สุด
 สิ่งที่จะได้กลับมาแน่นอนไม่ใช่เงินทอง แต่เราจะมี
 ความภูมิใจที่ทำมัน และทุก ๆ สิ่งทุก ๆ อย่าง
 ที่เราทำไปก็จะส่งผลดีต่อตัวเราเสมอ

พัฒนาสิ่งแวดล้อม

๑. เด็กหญิงทักษิณา ศิลาพรหม

๒. เด็กหญิงวรรณคดี แก้วเชื้อ

๓. เด็กหญิงเสาวภา ขອງเพชร

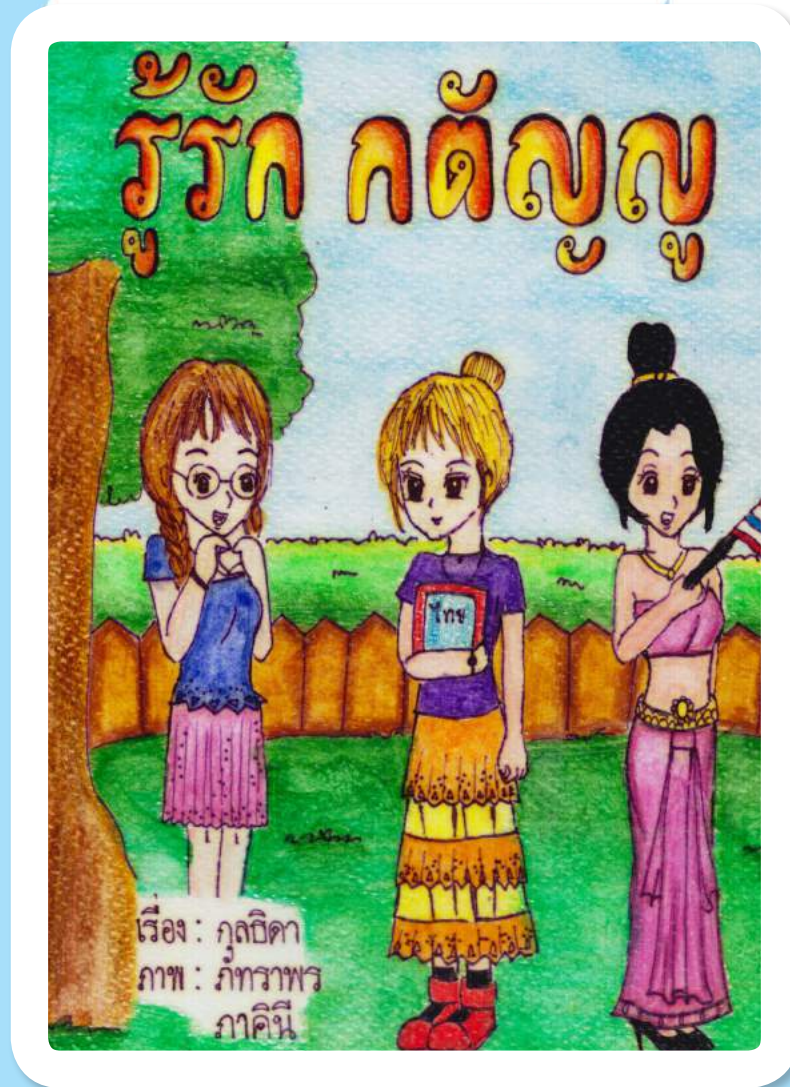
โรงเรียนบ้านบางม่วง

อำเภอตะกั่วป่า จังหวัด

พังงา

รู้รักกาชาดบุญ

หนังสือเล่มเล็ก ราววัลชนะเลิศอันดับที่ ๓

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑-๓

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา (สพป.)

โรงเรียนบ้านปางสนุก สพป. น่าน เขต ๒

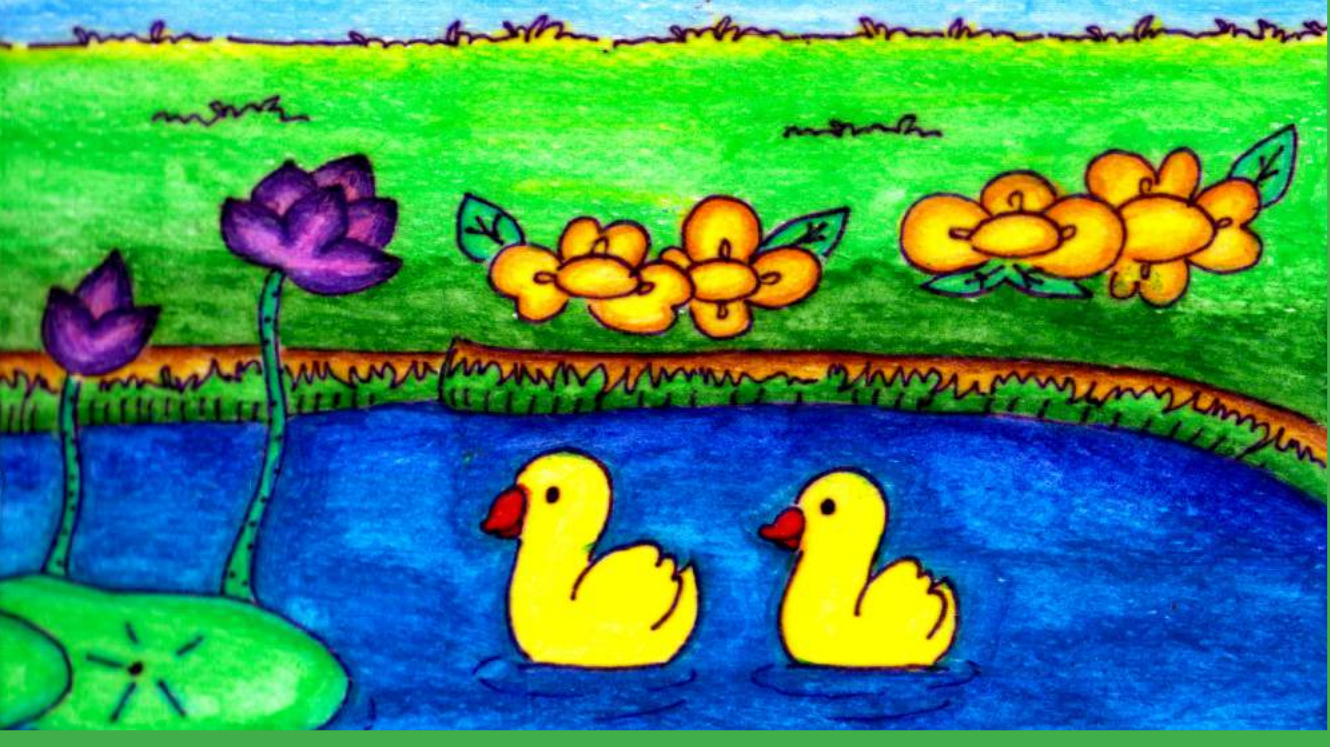

วัตถุประสงค์

หนังสือเล่มนี้ มีเนื้อหาเกี่ยวกับ ความมกัตัญญ
 หากทุกคนมีความมกัตัญญต่อผู้มีพระคุณก็จะเป็นสิ่งดี
 ต่อตัวเราเอง

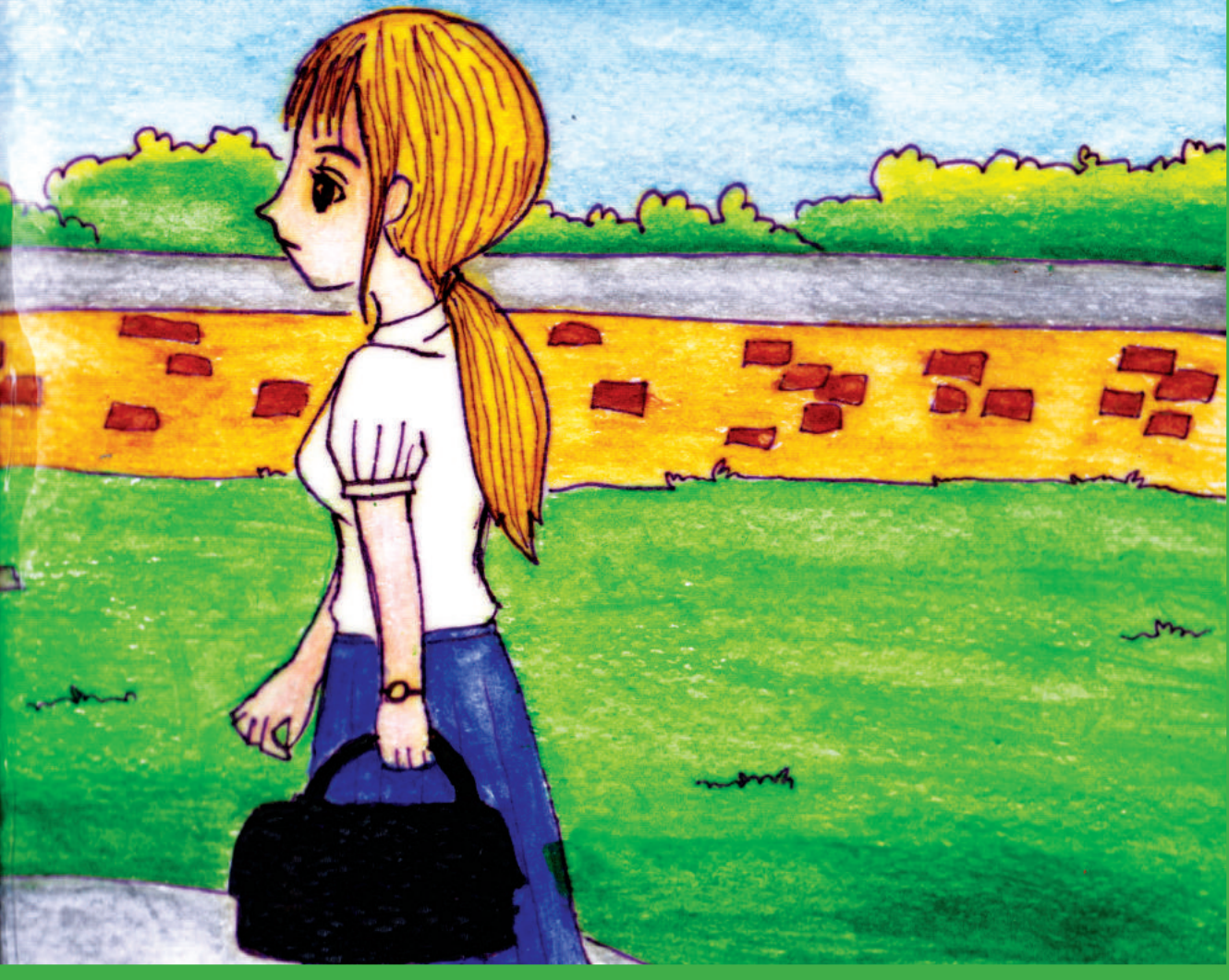
หวังเป็นอย่างยิ่งว่า หนังสือเล่มนี้จะส่งเสริมคุณลักษณะ
 ที่ดี และพัฒนาการอ่านแก่เยาวชนทุกคน

๑

เด็กสาวรูปร่างสูงโปร่งคนหนึ่ง
 เธอมีชื่อว่า "มะลิ" อายุ ๑๘ ปี เธอเรียนอยู่
 โรงเรียนมัธยมในตัวของแห่งหนึ่ง เธอมีหน้าตาที่น่ารัก
 สะสวย ผอมยาวเงางาม ใครๆ เห็นก็มีแต่คนรักคนชอบ

๒

มะลิอาศัยอยู่กับแม่ในบ้านที่มีฐานะปานกลาง เธอกำพร้าพ่อ ด้วยอุบัติเหตุรถคว่ำ ขณะนั้น เธอมีอายุเพียง ๕ ขวบ ด้วยเหตุนี้ แม่ของเธอจึงต้อง ทำงานหนักขึ้นกว่าแต่ก่อน เพราะครอบครัวเธอ ขาดเสาหลักของครอบครัวไป

๓

แม้ว่ามะลิจะดีแค่ไหนก็ตาม เธอก็แค่ทำตัวดี
 ต่อคนอื่น แต่สิ่งที่เธอปฏิบัติต่อแม่हन
 เป็นสิ่งที่ไม่ควรเอาเป็นเยี่ยงอย่าง เพราะเธอมัก
 จะพูดตะคอกและทำร้ายแม่ อยู่เป็นประจำ
 ทุงๆที่แม่ตั้งใจจะสั่งสอนให้ลูกเป็นคนดี มีความรู้
 แต่มะลิก็ไม่เคยจะสนใจเลยสักนิด

๕

วันนี้มะลิกลับบ้านดึก เพราะหลังจากเลิกเรียน
เธอกับเพื่อนๆ ก็ชวนกันไปเที่ยวต่อ
“มะลิ! ทำไมกลับบ้านดึกขนาดนี้” แม่ถามมะลิ
“หนูคิดว่าหนังสือกับเพื่อนๆ อยู่หะ” มะลิโกหก
“แม่รู้ว่ามะลิไปเที่ยวมา” แม่พูดพร้อมก้มกับเหรียญไม้
ทนายเรียวยาวฟ้าดมะลิ มะลิได้ปลุกแม่ของเธอล้ม
ด้วยความโกรธและหนีขึ้นไปเก็บตัวอยู่บนห้อง

๕

คืนวันหนึ่งมะลิ ร้องไห้และเก็บข้าวของ
 ทิ้งออกจากบ้านไป จนกระทั่งรุ่งเช้าแม่ได้อ่าน
 กระดาษเล็กๆ ที่วางไว้อยู่บนโต๊ะในท้องของมะลิ
 ท้ออา้นไปหน้าใสๆ ก็ไหลออกจากตาด้วยความรัก
 และเป็นห่วง แม่จึงได้ตีคูปายประกาศตามหามะลิ
 และได้สอบถามจากร้านขายอาหารริมทางต่างๆ

๖

มะลิชอบเที่ยวไทยและไม่มีเงินติดตัวเลย เธอจึง
ได้เร่ร่อนไปตามร้านต่างๆ จนเดินไปถึงร้านข้าวต้ม
ได้ร้านแห่งหนึ่งที่ขายอยู่ข้างทาง แม่ค้าจำใบหน้ามะลิ
ที่แม่ของเธอกำลังตามหาตัวอยู่ได้ จึงนำข้าวต้ม
ร้อนๆ ถ้วยใหญ่มาให้มะลิได้กิน

๓

มะลิได้ซาบซึ้งในหัวใจของแม่ค้าเธอพูดว่า
 “ขอบคุณนะคะสำหรับข้าวต้มถ้วยนี้ ฉันจะไม่ลืม
 พระคุณเลย” แม่ค้าจึงได้เอ่ยขึ้นมาว่า “ไม่ต้อง
 ซาบซึ้งกับข้าวต้มถ้วยเดียวหรอก มันยังไม่เท่า
 กับที่แม่ของเธอทำให้เธอเลย แม่ของเธอตื่นแต่เช้า
 มาทำกับข้าวให้เธอทุกวัน ทำงานหนักไม่เคยบ่น
 เพื่อส่งเธอเรียนหนังสือให้ได้มีความรู้มากกว่าตัวเอง”

๘

พอหมะดีได้ยินดังนั้น เธอก็ใช้คาน้ำตาก็ ไทลงมา
อาบแก้มและได้ถือกระเป๋ากลับไปบ้านในทันที
เธอได้เปิดประตูบ้านเข้าไป และก้มลงกราบขอโทษ
แม่ นาคา ร้อนหนาวทยดลงมาจากที่เท้าของแม่
ทั้งสองกอดกันด้วยความรักความอบอุ่น

๑๐

จะเห็นได้ว่า ความกตัญญูเป็นสิ่งที่ทุกคน
ควรปฏิบัติต่อบุพการีหรือผู้มีพระคุณ ถ้าเรารู้รัก
กตัญญู ชีวิตเราจะมีความสุขและจะมีชีวิตที่ดี
ในภายภาคหน้า

ข้อคิด

ความกตัญญู เป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่ที่เราจะต้อง
ปฏิบัติและนำมาใช้ในชีวิตประจำวัน

จัดทำโดย

เด็กหญิง กุสธิดา	ศรียรรสาร
เด็กหญิง ภัทธราพร	สอหุลา
เด็กหญิง ภาคินี	มีบุญ

โรงเรียนบ้านปางสนุก

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา น่าน เขต ๒

